

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 329: Phàm Là Người Phát Tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, Nên Khiến Cho Bản Tánh Thanh Tịnh Hiện Tiền. Cho Nên Nói: “Ứng Sanh Thanh Tịnh Tâm” (Nên Sanh Tâm Thanh Tịnh). Trong Lời Nói Này Có Ý “Quay Đầu Là Bò”, Lời Cảnh Tỉnh Này Thật Vô Cùng Sâu Sắc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 026)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phàm là người phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, nên khiến cho bản tánh thanh tịnh hiện tiền. Cho nên nói: “Ứng sanh thanh tịnh tâm”. Trong lời nói này có ý “quay đầu là bò”, lời cảnh tỉnh này thật vô cùng sâu sắc.】

Kinh văn có nói: “*Chư Bồ-tát Ma-ha-tát, ưng như thị sanh thanh tịnh tâm*” (Chư đại Bồ-tát, nên sanh tâm thanh tịnh như thế ấy).

Hai chữ “như thế” (như thị) là chỉ chung cho những điều đã nói ở phần trước, phải giống như lời Phật đã giảng, quý vị phải sanh tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh phải hiện tiền, thì đây mới là Phật Bồ-tát.

Trong việc hành trì nơi cuộc sống thường ngày, Phật Bồ-tát và phàm phu chúng ta, nói thật ra thì không có gì khác biệt, quý vị rất khó mà phân biệt được, nhưng cái “dụng tâm” thì không giống nhau. Tâm của phàm phu là tâm hỗn trược; tâm của Phật Bồ-tát là tâm thanh tịnh. Tâm hỗn trược là vọng tâm, tâm thanh tịnh là chân tâm, điểm khác biệt chính là ở chỗ này.

Câu kinh này: “*Ứng sanh thanh tịnh tâm*” (Nên sanh tâm thanh tịnh), câu nói này của Phật hàm nghĩa rất sâu, có ý bảo chúng ta “quay đầu là bò”.

Quay đầu từ đâu? Không phải quay đầu trên phương diện đời sống, không phải quay đầu trên phương diện sự nghiệp, công việc, mà là quay đầu ngay nơi ý niệm, đem cái quan niệm trước kia chuyển đổi lại là được rồi.

Trước đây, những ý nghĩ, cách nhìn, những ý niệm đó của quý vị là cách nghĩ của phàm phu, là ý niệm của phàm phu, đó cũng chính là “tâm luân hồi” mà Đức Phật thường nói trong kinh Đại Thừa. Chư vị phải biết, chúng ta thấy sắc nghe tiếng, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần bên ngoài mà khởi tâm động niệm, phân biệt chấp trước, đó gọi là tâm luân hồi, những gì đã tạo tác là nghiệp lực đạo luân hồi.

Nói thật ra, chúng ta mặc áo ăn cơm là đang tạo cái nghiệp gì? Là nghiệp lực đạo luân hồi. Còn Phật Bồ-tát mặc áo ăn cơm là viên mãn Lục Ba-la-mật. Như vậy sao có thể giống nhau được? Sai biệt quá xa! Chúng ta mặc áo ăn cơm thì làm chuyện lực đạo luân hồi, các Ngài mặc áo ăn cơm thì viên mãn Lục Ba-la-mật.

Cho nên, chư vị đồng tu, nếu quý vị thật sự thấu hiểu được Phật pháp, không cần nói chi khác, chỉ cần thấu hiểu Kinh Kim Cang thôi, thì quý vị thật sự là an vui không gì sánh bằng! Quý vị cũng có thể nói rằng: *“Người ở thế gian này, tôi là người hạnh phúc nhất, vui sướng nhất”*. Thật vậy, một chút cũng không giả. Cuộc sống của quý vị, nhìn bên ngoài thì người ta nhìn không ra, thấy cũng giống như mọi người, nhưng trên thực tế thì hoàn toàn không tương đồng, thật sự là đang sống một đời sống tự tại, hạnh phúc, mỹ mãn.

Quay đầu là quay đầu từ ngay chỗ này, đây cũng là lời cảnh tỉnh rất sâu sắc vậy.